

“A Sabadell, s’ha de passar del paper a l’acció”

Miquel À. Luque · @màluque4

Entrevista a Àlícia Bosch La nova presidenta del CIESC es marca com a objectiu ampliar l’actuació de l’entitat al territori, més enllà de la ciutat, per sumar més força i poder actuar com a ‘lobby’

La presidenta del Centre Metal·lúrgic ha pres el relleu de Blai Costa i Rosvi Moix al capdavant del Consell Intersectorial d’Empresaris (CIESC) per al període 2020-2023. S’afegeix a l’entrevista el nou secretari general de l’entitat, Gabriel Torras.

Un altre càrrec per assumir...

A.B.: És més feina? Sí. Perquè quan hi hagi reunions s’hi ha d’anar. Al secretari se li duplica la feina i també a l’entitat que agafa el relleu. Però ho teníem assumit. El dia segueix tenint 24 hores.

Si el Centre Metal·lúrgic va presentar candidatura, era perquè tenia uns objectius clars, no?

A.B.: Fa més de 40 anys que el CIESC està a Sabadell i demarcació. Hem de seguir teixint CIESC. Ara som 13 membres de col·lectius. El nostre objectiu és incrementar-los perquè sigui prou representatiu i transversal del teixit productiu de Sabadell i comarca. Ha de ser prioritari que el CIESC agafi una visió molt més de territori. Podem sumar-hi tots.

Quin balanç fa de l’última presidència?

A.B.: S’ha fet una feina excel·lent. S’ha dinamitzat i organitzat l’entitat. S’han establert una sèrie d’activitats, a les quals volem donar continuïtat, com els indicadors –que és una font d’informació excel·lent– i els *Diàlegs d’Economia*. S’ha de fer valdre el testimoni que recollim.

I quins seran els eixos del seu mandat?

A.B.: Augmentar la base, impulsar el comitè executiu on està representat el comerç, la indústria i el sector agrari. Tots sumem. El CIESC és transversal, per això hem de treballar la indústria 4.0. Tam-

Bosch és actualment la presidenta del Centre Metal·lúrgic, vocal de la Federació Empresarial del Metall-FEM, i membre del comitè executiu de la Unió Empresarial Metal·lúrgica i de la patronal estatal Confemetal

“Si demonitzem l’activitat econòmica, el territori hi guanya”

“Hem de ser capaços de teixir complicitats, penso que estem en un bon moment”

bé desenvolupar projectes de formació professional. Volem fer acció de *lobby*, ja que som la veu d’un col·lectiu que està al darrere. Per això, com més ampli sigui millor. A més, treballarem en tema de sostenibilitat, que és un objectiu global i no en podem quedar fora. Són temes que ens afecten a tots.

G.T.: Hi ha focus que creiem que el CIESC ha de tenir una participació molt més activa, com per exemple a FEM Vallès. També temes com el Pla Específic de Mobilitat del Vallès. Hem de ser capaços d’analitzar-lo i presentar-hi al·legacions. O també l’estratègia territorial del Servei d’Ocupació de Catalunya (SOC). Això voldrà dir uns recursos i una gestió de què volem participar. Hem de fer una tasca de ser en els grans temes.

I impulsar la col·laboració públicoprivada...

A.B.: La col·laboració públicoprivada és cabdal. Si ens creiem que els territoris necessiten l’activitat productiva, perquè suposa llocs de treball, retenció de talent, benestar de les persones, si apostem i no demonitzem l’activitat econòmica i entenem que som tots, el territori hi guanya. I això hi ha municipis que de vegades s’ho creuen, altres que ajuden i altres que s’ho creuen a mitges.

Deia ara que un dels objectius és fer de ‘lobby’. Un exemple a seguir seria el de la Cecot?

A.B.: Ens hem de posar el llistó alt. Al final la Cecot té una dimensió i és un *lobby* excel·lent. Per què el CIESC no podria emmirallar-s’hi? Al final es tracta de créixer i si hi ha projectes de territori transversals, estem obligats a treballar junts amb la patronal terrassenca. No podem viure d’esquena a Terrassa. Treballarem perquè el CIESC tingui la dimensió que té la Cecot.

Diners

G.T.: Són models diferents. S’ha de reconèixer que la Cecot va néixer des de la generositat de les associacions terrassenques. Van ser capaços de superar el model individual i agrupar-se. Tot i que no és fàcil. S’ha demostrat que aquest és potent. El nostre model és diferent, d’organitzacions individuals que estem procurant coordinar-nos a través del CIESC. Si algun dia se’ns desperta la generositat a tots plegats i som capaços d’integrar-nos en una teulada... En aquesta casa hem demostrat que es pot fer i funciona. Potser en el mandat de l’Àlícia podem trobar complicitats. Ella ve d’un projecte integrador i ho ha demostrat.

Estem en un moment que es parla molt d’integrar la tecnologia i la digitalització a l’empresa. Com ho faran?

A.B.: Ens interessa molt intensificar molt les relacions amb centres tecnològics i la universitat. Els tenim aquí mateix. I hauríem d’establir línies de treball conjuntes. Parlem molt de la digitalització a les empreses, però no totes necessiten el mateix nivell ni totes han d’entrar al mateix volum. Es tracta de potenciar les que ja estan treballant en la indústria 4.0, buscar els socis necessaris i defensar les empreses perquè s’hi sumin.

I els emprenedors...

A.B.: Hem de fomentar els emprenedors. Si Sabadell acaba tirant endavant un projecte de la Gran Via Digital, podríem ser una seu de *start-ups* tecnològiques. Si a l’espai públicoprivat treballem amb un objectiu clar com és redimensionar i augmentar l’activitat econòmica, hi guanyem tots. Aquest projecte serà una atracció de talent i de dinamització del territori. I cada municipi es pot especialitzar en alguna cosa.

Àlícia Bosch, davant de la futura seu del Centre Metal·lúrgic / LLUÍS FRANCO

G.T.: El tema públicoprivat, en aquest país ens costa molt. L’administració s’ha quedat amb la pel·lícula que ella posa diners en un projecte que ho gestionen en part els privats. Això és un peix que es mossega la cua i enverina la discussió. El món privat també ha d’entendre que aquesta col·laboració també vol dir que la part privada ha de posar-hi recursos. Si tots dos hi posen recursos, pot arribar a funcionar. Si no canviem el xip, no ens en sortirem. Hi ha exemples on es podria fer, començant per la Fira Sabadell. Qui millor la podria gestionar és la mateixa activitat productiva. Ens costa tenir confiança en un model cogestionat.

Aquest discurs és compartit per tothom, per què no es passa a l’acció?

A.B.: Molt sovint, l’administració no té la visió a mitjà llarg termini. Però hem de ser capaços de teixir complicitats. Penso que podríem estar en un bon moment.

Com a mínim es veuen ganes d’impulsar la ciutat...

A.B.: Sí. Hem de ser capaços de seure a la mateixa taula i parlar el mateix idioma. I la prioritat hauria de ser el territori, hi insisteixo.

G.T.: Sobretot cal executar coses. Estem molt cansats de seure a moltes taules, fer propostes i decàlegs. Però a l’hora de la veritat no hem executat res. Per exemple, millores als polígons, a la mobilitat, a l’economia circular. Anem a fer alguna cosa. És molt fàcil fer una xerrada de la indústria 4.0, però quantes empreses l’han integrat? Podem impulsar projectes concrets. L’esperit del CIESC per a aquest període és de practicitat i pragmatisme, de fer alguna cosa.

Es tracta de passar del paper...

A.B.: A l’acció. A Sabadell, s’ha de passar del paper a l’acció. El paper ho aguanta tot.

I es podrà fer en aquest mandat?

G.T.: Som capaços de fer-ho. Una altra cosa és si serem capaços que ens segueixin. Podem intentar endegar una sèrie d’accions en aquesta línia, hem de gestionar-les perquè ens han de seguir.